

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק טו, נח א – עשה לך תבת וגו'

דמיונות וחילוקים בסוכה	אופן הב' בצפע"נ רש"י על הש"ס – דרך הגמ'	אופן הא' בצפע"נ רש"י עה"ת – פשש"מ	
עצם עשיית הסוכה הוא מצוה (ולפי הירושלמי מברכין לעשות סוכה). סוכה צ"ל משלך, אבל יש חילוק שבסוכה שאולה ה"ה כשלו***	המציאות, התיבה עצמה, הנפעל הוא המצוה. (וראה לקמן * באופן אחר בשיטת רש"י בדרך הגמ').	פעולת הבני' עצמה הוא המצוה, ולכן שלך פי' משלך – שעשוי' מחפצים שלו	עשה לך – מהו (עיקר) המצוה?
אף שעצם עשיית הסוכה הוא מצוה, אין חיוב לבנות בעצמו***	אין חיוב שיעשה א"ז בעצמו	מצוה על נח לעשותו בעצמו. (גם לא ע"י שליחות שהרי אין שליחות לב"נ, וראה לקמן).	עשה לך – על מי חל המצוה?
התיבה הי' להצלה, והסוכה עשוי' לצל (הצלה מהשמש)	כוונת הבני' הי' ההצלה ממזי המבול	"ולמה הטריחו וכו'" ההתעסקות בבני' היה כדי לעורר אנשי דורו לתשובה **	מטרת התיבה
	ב' דברים שונים "הי' מוכיח בהם" (בלי קשר בין ההוכחה והתיבה), "אמרו לו תיבה זו למה וכו' (משמע שהתיבה כבר נבנתה)	ההוכחה והבני' הם בעצם ענין א' – היינו הך "כדי שיראוהו וכו' ושואלין אותו"	הקשר בין הבני' וההתראה לאנשי דורו
		מהמשך הכתובים ש"עשה לך" בא לפני "הנני מביא את המבול", משמע שעשה לך הוא לא רק להצלה ממזי המבול.	ההכרח בפשש"מ
	בגמ' אינו מוזכר שהי' ק"כ שנה	ק"כ שנה	אורך הזמן של בניית התיבה
	רש"י בגמ' סוכה "וקראו חרש ע"ש בנין התיבה שבנה עם אביו" (ומזה מוכיח הרוג'צ'ובי שהמציאות, לא הבנין, הוא המצוה)	אין הכרח בפשש"מ ששם (בנו) עזר לו בבני', וכמ"ש "ויעש נח וגו'"	השתתפות שם (בנו) של נח בבניית התיבה
	פעולת הבני' הוא המצוה, אבל שם יכול לעזור לו לפי שאף שאין שליחות לב"נ, אבל ס"ל כדעת הפוסקים שב"נ לב"נ אפשר לעשות שליח.	ע"פ פשש"מ, כשנותנים ציווי למישהו אינו יכול להתקיים ע"י מישהו אחר (וע"ד ודברתם בם, וקשרתם, וכיו"ב)	* באופן אחר י"ל

** ואף שיש לעוררם לתשובה ע"י התיבה הבנוי', הרי ע"י הבני' יש בזה פעולה תמידית של נח, ובפרט שאינו דומה התמי' מבני' ארוכה.

*** הביאור: נח קיים מצותו מחמת הוראת ה', ולכן לא פעל על אנשי דורו, וההצלה הי' רק לבני משפחתו (דהיינו שהוא יחיד), ולכן צריך לבנות בעצמו וצ"ל משלך. סוכה (לאחרי מ"ת שקבלנו ממושה) כל בני' הם מציאות דציבור א' ולכן יכול א' לבנות עבור השני, ושואלה (סוכת חבירו) ה"ה כשלו ממש.